

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 54:
Forslag til militær straffelov.**

Af forsvarsministeren (Søren Gade).
(Fremsat 23/2 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

**3) Første behandling af lovforslag nr. L 55:
Forslag til militær retsplejelov.**

Af forsvarsministeren (Søren Gade).
(Fremsat 23/2 2005).

**4) Første behandling af lovforslag nr. L 56:
Forslag til militær disciplinarlov.**

Af forsvarsministeren (Søren Gade).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Disse tre lovforslag, vi nu skal i gang med, er en revision af den gamle militære straffelov fra 1973. Den blev iværksat på baggrund af et udvalg, som daværende forsvarsminister Hans Hækkerup nedsatte i 1999, og som skulle se på det militære straffe- og disciplinarsystem. Det kom der en betænkning ud af i januar 2004, og det er denne betænkning, som udmøntes i det her lovforslag. Det er for øvrigt en genfremsættelse, efter at forslaget blev førstebehandlet den 11. november 2004. Der er dog en enkelt ændring, idet forsvarsministeren har trukket sin anmodning om bemyndigelse til forbud mod politisk aktivitet under væbnet konflikt tilbage, efter at forsvarsministeren lyttede til den sidste førstebehandling.

Med det her lovforslag er der sket en markant opdeling mellem strafbare handlinger, pligtforømmelser og disciplinære fejltrin. Faktisk er det gamle kapitel 15 i den militære retsplejelov gjort til en selvstændig disciplinarlov. Det giver en skarpere adskillelse mellem strafansvar og disciplinære konsekvenser. Forsætsbegrebet statures i den militære straffelov ganske som i den borgerlige straffelov. Omvendt sker der en afkriminalisering i den nedre del, disciplinardelen. Det er her, hvor ungdommens kåthed eller uagtsomhed råder. Denne kåthed og uagtsomhed kan nu imødegås med hurtige, forholdsvis mildere straffe som tilrettevisninger, fremstillinger, efterøvelser eller bøder. De kan idømmes af

tjenestestedet under hensyn til forvaltningsloven. De typiske forseelser i disciplinarloven er jo mindre vagtforseelser, f.eks. at komme for sent til tjeneste, have uorden i sit grej og krænke en sideordnet.

Ved førstebehandlingen af den militære straffelov sidst, nemlig den 11. november 2004, var der en del debat om, hvorvidt den militære straffelov skulle suspenderes i fredstid og kun gælde i krigstid. Det kan nu være meget svært at definere overgangen mellem krigstid og fredstid og at sondre mellem disse begreber, og derfor har man valgt også at bruge udtrykket en væbnet konflikt, og man har valgt, at selvfølgelig skal den militære straffelov gælde for militæret, når militæret er her. Det er sådan, at man skal kunne stole på hinanden i militæret; man skal kende hinandens funktioner til bunds, ja, nærmest til bevidstløshed; man skal ikke kunne komme i tvivl om, hvad andres indsats er, for hvis man kan det, er det jo, at moralen falder og modløsheden breder sig. Så kommer tvivlen om, hvorvidt der måske er et svagt led i kæden, og det kan man ikke operere med inden for militæret. Der må ikke kunne drages tvivl om, at der skal være en vis disciplin, når man er under kommando.

Hvorfor man ikke kan sondre mellem bl.a. de to begreber, kan man se ved at læse i den borgerlige straffelov og den militære straffelov, og med hensyn til jurisdiktionen se, hvor forskellig den er, og hvor forskelligt den gælder. Men det kan vi jo se på under udvalgsbehandlingen.

Kl. 11.15

Der er også andre paragraffer, der tilsiger, at man ikke kan have, at man på det ene tidspunkt opererer med militær straffelov og på det andet tidspunkt med borgerlig straffelov, f.eks. beskytter § 9 i den militære straffelov menige, der handler under kommando. Det er jo sådan, at personalet gøres straffrit, hvis den kommanderende skrider til kommando og der foretages noget ulovligt, hvorimod det i den borgerlige straffelov vil statures som handling i forening, og det vil være en straffskærpene omstændighed.

Vi har sådan noget som lydighedsnægtelse, og det må også gælde i fredstid. Det kan ikke være sådan, at man har en disciplin den ene dag og en anden disciplin den anden dag; det fremmer jo tvivlen ganske gevaldigt.

Der er også § 20, hvor vi, når vi arbejder inden for den borgerlige straffelov, kan sige, at det i og for sig er rimeligt lovligt at bringe sig i beruset tilstand, men der kan altså ikke være tale om,